

-*-

SENTÈNCIA 11-02 DE 9 DE MAIG DE 2002

Ponent: M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per sentència de data 30 de març de 2001, recaiguda en la causa núm. 90-4/00, el Tribunal de Corts va condemnar David P.B. per un delictes major d'imprudència amb resultat de lesions i una contravenció penal de conducció de vehicle a motor sense estar legalment habilitat.

En concepte de responsabilitat civil es va condemnar David P.B. juntament amb la seva companyia d'assegurances La Financera a indemnitzar la CASS en la quantitat que quedi degudament acreditada per les prestacions mèdiques i de salari abonades.

II.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts va dictar aute de data 30 de juliol de 2001 amb la següent part dispositiva: "Acorda fixar en 5.430.942 PTA. l'import que la Cia. Financera d'Assegurances ha d'abonar a la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL, fent reserva d'accions civils per les quantitats posteriors que aquesta hagi de satisfer als perjudicats Srs. Montserrat P. i Joan M. a raó de l'accident d'autes."

III.-RESULTANT: Que contra l'esmentat aute s'interposà recurs d'apel·lació pel Lletrat Isaac PÉREZ MAS, actuant en representació de la Cia. Financera d'Assegurances SA, el qual manifesta la seva oposició a la reserva d'accions civils.

Exposa en sosteniment del seu recurs, d'una part que la sentència dictada el 30 de març de 2001 no va establir ni preveure la possibilitat d'acordar una reserva d'accions per les quantitats que la CASS hagués de satisfer als perjudicats en un futur, d'altra part que la CASS en període d'execució no va efectuar cap mena de reserva i que així l'aute recorregut ha resolt "ultra petita", finalment que la Cia. financera va mostrar el seu acord en quant a la

reclamació efectuada per la CASS sempre i quan els imports reclamats fossin entesos com a definitius.

Estima que la reserva d'accions civils continguda en la part dispositiva de l'autè causa un perjudici inacceptable al recurrent al deixar "una porta permanentment oberta a l'exercici de possibles reclamacions".

També posa de relleu que l'autè recorregut únicament fa esment en concepte de responsabilitat civil a la Cia. Financera com aquella que ha de fer front a la quantitat reclamada per la CASS, quan qui genera aquesta responsabilitat, David P.B. ha de ser declarat responsable solidari, fent reserva per aquest motiu de les pertinents accions de repetició.

Demana que sigui revocat parcialment l'autè recorregut en el sentit de no donar lloc a la reserva d'accions per les quantitats futures que la CASS hagi de satisfer als perjudicats i considerant per tant definitiu l'import a liquidar a la CASS solidàriament per part de David P.B. i la Cia. Financera d'Assegurances de 5.430.942.- pts.

IV.-RESULTANT: Que la Lletrada Sandra JIMÉNEZ GONZÁLEZ, advocat de David P.B. compareix i s'adhereix al recurs d'apel·lació.

Fa valer que el Tribunal de Corts, a l'acordar una reserva d'accions, que cap de les parts, ni tant sols la CASS, no havia formulat, ha vulnerat el principi dispositiu, principi fonamental del procés civil que regeix l'acció civil intentada davant la jurisdicció penal.

V.-RESULTANT: Que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs en base als següents motius.

- una reserva d'accions no es pot considerar com un excés jurisdiccional tota vegada que no es pot fixar el càlcul exacte a satisfer als perjudicats.

- el fallo de la sentència de data 30 de març de 2001 estableix que es declara la responsabilitat civil solidària del condemnat David P.B.

VI.-RESULTANT: Que el Lletrat Salvador CAPDEVILA PALLARÈS advocat en nom i interès de la CASS, compareix i s'oposa al recurs en base a la següent argumentació.

- la jurisdicció penal, al fer una reserva d'accions civils no ha resolt ultra petita, però dona a entendre que en la hipòtesi que sobrevingués un agreujament del perjudici, la víctima podrà obtenir-ne

reparació portant la seva acció davant la jurisdicció civil.

- L'exercici de l'acció en reparació, a raó d'un agreujament del perjudici, està obert en tot cas a la víctima, hagi o no demanat davant la primera jurisdicció que aquesta acció li sigui reservada.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: Que la víctima d'un dany imputable a un tercer, es beneficia, per Llei, del dret d'intentar una nova acció per obtenir reparació d'un agreujament del seu perjudici o d'un nou perjudici resultant de la falta inicial. Que una demana d'aquest tipus sempre es pot efectuar davant la jurisdicció civil, sense que s'exigeixi de la víctima, que hagi fet una reserva d'accions davant la primera jurisdicció que entengui d'una demanda d'indemnització.

Per tant, la reserva d'accions civils continguda en la part dispositiva (Fallo) de l'acte recorregut és una simple clàusula d'estil, inútil, sense efecte jurídic, no modificant en res els drets i les obligacions de les parts, totalment estranya al principi segons el qual el jutge no pot decidir "ultra petita".

II.-CONSIDERANT: Que l'acte recorregut fixa l'import que "la Cia. Financera d'assegurances ha d'abonar a la CASS", sense fer referència a David P.B., responsable de l'accident.

Que és manifest que es tracta d'un error material, en la mesura en la que en la sentència del Tribunal de Corts de data 30 de març de 2001, recaiguda en la causa núm. 90-4/00 ha condemnat David P.B. juntament amb la seva companyia asseguradora La Financera a indemnitzar la CASS. Que un error així, en virtut de l'article 206 del Codi de Procediment Penal ha de ser rectificat pel Tribunal que ha dictat la sentència que afecta i seguint el procediment previst per aquell text.

III.-CONSIDERANT: Que en aquestes condicions el recurs ha de ser rebutjat, amb la imposició de les costes processals causades pel mateix.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de
Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat
per la representació de la Cia. Financera d'Assegurances SA
i per David P.B.

2.- Confirmar l'aute dictat pel Tribunal de Corts
en data 30 de juliol de 2001, en la causa núm. 90-4/00.

3.- Imposar als recurrents el pagament de les
costes processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de
Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu
compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència,
definitivament jutjant, ho manem i signem.